

Mea Toivonen

Uudenkaupungin lukio

Pinja Piirinen

Miten minä ja yhteisöni voimme edistää rauhaa?

Rauha on jokaisen ihmisen perustarve ja asia, jota kaikki haluavat elämältään. Rauha ja turvallisuus eivät kuitenkaan toteudu kaikkialla maailmassa kaikkien ihmisten kohdalla. Eikö olekin epärealistista, että jotkut ihmiset joutuvat kärsimään ja pelkäämään oman henkensä, turvallisuutensa ja läheistensä puolesta jopa päivittäin? Miltä sinusta päivittäinen pelko tuntuisi? Haluaisitko silloin itse, että muut auttaisivat sinua keinolla millä tahansa? Ihmisoikeuksien ensimmäinen oikeus kuuluukin seuraavasti: "Kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessä". Ovatko ihmiset sodissa ja konfliktialueilla tasavertaisessa asemassa muiden ihmisten kanssa? Toimivatko sodassa hyökkäävät veljeyden hengessä toisiaan kohtaan? Kansainvälisen turvallisuuden ja rauhan sekä jokaisen ihmisen perusoikeuksien vuoksi meidän tulee ottaa asiat vakavasti ja alkaa vaikuttamaan yhteisen rauhanomaisen tulevaisuuden puolesta.

Tulkitsen, että avainasemassa muiden auttamisen ja yhteisen rauhanomaisen maailman löytämisessä on oma asenne ja motivaatio sekä tietenkin empatiakyky että arvot. Moni saattaa ajatella, että yksittäinen henkilö, yksityinen ryhmä tai yhteisö ei voisi tehdä mitään suurten konfliktien tai levottomuuksien eteen tai ylipäätään edesauttaa rauhaa maailmassa. Olen kuitenkin

asiasta eri mieltä. Me kansalaiset ja yksityishenkilöt pystymme vaikuttamaan päättäjiin ja heidän tekemiinsä päätöksiin melko tehokkaasti. Arvojemme pohjalta pystymme kritisoimaan ja vaikuttamaan yhteiskunnallisiin asioihin, ottamaan kantaa ja osoittamaan kritiikkiä korkeammille tahoille. Voimme siis “vedellä naruista”, kun kiinnitämme huomiota, millaisia kulutustottumuksia toteutamme tai millaisten arvojen pohjalta toteutamme itseämme päivittäin. Nämä kaikki toiminnot yhteiskunnassa vaikuttavat sekä suorasti että epäsuorasti yhteiskuntamme kulkuun ja samalla päättäjien päätöksentekoon. Omalla käyttäytymisellämme pystymme kääntämään päättäjien huomiot oleellisiin ja ajankohtaisiin asioihin.

Yksityishenkilönä voin tehdä lahjoituksia konfliktialueille ja sodassa kärsiville lapsille ja nuorille. Lahjoituksena voi olla suoraan raha tai esimerkiksi vaatteet, jotka varmasti auttavat ja tuovat pientä turvaa hädässä oleville ihmisille. Suurimpana keinona kuitenkin näen äänestämisen, aloitteen tekemisen ja järjestön perustamisen. Poliittisesti aktiivisena pystyn puoltamaan omia tärkeitä arvojani, joita tietenkin ovat tasa-arvo, rauha, terveys ja rakkaus. Äänestämällä pystyn suoraan vaikuttamaan siihen, minkälainen puolue on tekemässä päätöksiä yhteisten asioiden puolesta. Poliittisen aktiivisuuden lisääminen on jo hurjan tehokas askel oikeaan käytännölliseen suuntaan. Toisaalta pystymme myös ehdottamaan lakeja aloitteen avulla, jotka varjelevat ja kannattavat rauhanomaisia tekniikoita kansainvälisessä vuorovaikutuksessa.

Kansalais- tai kuntalaisaloitteen tekeminen ja kannattaminen ovat siis erittäin erinomaisia välineitä edistää niin kansainvälistä kuin kotimaistakin rauhaa ja turvallisuutta. Molemmissa aloitteissa täytyy saada riittävän suuri huomio ja kannattajamäärä, jotta kunta tai eduskunta ottaisivat

aloitteen käsittelyyn. Toisin sanoen aloitetta pitäisi mainostaa ja tuoda esille esimerkiksi oman sosiaalisen median välityksellä tai esimerkiksi suuremman tahon sponsoroimana ja mainostamana. Suurempia tahoja kyseiseen yhteistyöhön voisivat olla kuntalaisaloitteessa esimerkiksi urheiluseurat ja koulut sekä kansalaisaloitteessa Amnesty International, Mannerheimin lastensuojeluliitto, Unicef ja Punainen risti. Heidän kauttaan aloite saisi paljon suurempaa näkyvyyttä ja huomiota sekä aloite saattaisi tuntua merkityksellisemmältä niiden kautta. Näin saataisiin ihmiset mahdollisesti myös aktiivisemmiksi toimijoiksi paremman ja turvallisemman maailman puolesta ja ymmärtämään rauhan merkitys aivan jokaisen ihmisen elämässä. Eihän Euroopassakaan rauha toteudu nykyään kovin esimerkillisesti?

Myös eurooppalainen kansalaisaloite toimisi näkyvänä ja koko EU:ta koskettavana vaikuttamisena yhteisen rauhan ja solidaarisuuden puolesta. Sen tekemiseen tarvitsisin kansalaistoimikunnan, joka koostuisi vähintään seitsemästä EU:n kansalaisesta, jotka asuisivat vähintään seitsemässä eri EU-jäsenvaltiossa. Toisin sanoen voisimme kouluni avulla perustaa kansalaistoimikunnan, sillä koulullani on ystävyyskouluja ympäri Eurooppaa. He varmasti haluaisivat myös auttaa tärkeän asian puolesta, sillä kyse on myös heidän maidensa rauhasta ja turvallisuudesta. Kyseinen hanke vaatisi tietenkin jonkin verran enemmän aikaa ja vaivaa, mutta ihmisten turvallisuuden ja rauhan vuoksi katson sen täysin hyödylliseksi ja tarpeelliseksi. Saisimme todennäköisesti eniten näkyvyyttä ja asioita aikaan, sillä mukana olisi muitakin EU-maita ja kokonaisuus olisi laajempi. Tämän onnistuminen on kuitenkin varsin epävarmaa, joten varmempana keinona voisi olla myös järjestön perustaminen.

Järjestön voi perustaa kuka tahansa yli 15-vuotias ja jäseniä tulee olla vähintään kolme. Toiminnan tulee olla aatteellista eli tärkein tavoite ei saisi olla rahallinen hyöty. Sen tarkoituksena olisi myös toiminnan pysyvyys ja asioihin vaikuttaminen. Toisaalta ikäni ei olisi esteenä järjestön perustamiselle. Varsinkin nyt Ukrainan sodan aikana tunteet ja arvot ovat jokaisella pinnassa, joten järjestöön olisi varmasti saatavilla paljon eri ikäisiä jäseniä, jotka pystyisivät toimimaan järjestön eri tehtävissä hyvin. Toisena hyvänä puolena on se, että järjestön ei tarvitse olla rekisteröity. Järjestö pystyisi rekisteröimättömänäkin toimimaan hyvin ja keräämään varoja, vaikka sitä ei olisi tunnustettu oikeuskelpoiseksi. Omalla paikkakunnallani saisin varmasti apua koulultani ja paikallisilta urheiluseuroilta esimerkiksi toteuttamaan järjestön tapaamisia heidän tiloissaan tai hyödyntämään heidän materiaalejaan, jotta pystyisimme järjestönä toteuttamaan rauhan edistämistä ja tavoittelua. Järjestönä pystyisimme myös järjestämään hyväntekeväisyystapahtumia ja -keräyksiä. Niissäkään ei niinkään olisi päätavoitteena saada rahaa, vaikka rahan avulla pystyisimme saamaan enemmän näkyvää muutosta aikaan. Päätavoitteena olisi kuitenkin ihmisten ajatusten herättäminen rauhan puolesta ja esimerkiksi aloitteiden kannattajamäärien kasvattaminen. Tapahtumien välityksellä pystyisimme nostattamaan tunteita ja ajatuksia ihmisten päähän siitä, mikä on heille ja meille kaikille tärkeää ja ajankohtaista sekä näin saada heidät ajattelemaan rauhan tärkeyttä.

Järjestönä tai esimerkiksi oppilaskunnan jäsenenä pystyisin ehdottamaan teemapäivien järjestämistä aloitteiden allekirjoittamisen ja hyväntekeväisyyden puolesta. Ne toisivat monille ihmisille käden ulottuville mahdollisuuden auttaa ja vaikuttaa yhteiseen tulevaisuuteen. Otetaan yhdessä vastuu yksilönä ja yhteisönä toteuttaa rauhanomaista ja tasavertaista tulevaisuutta jokaiselle!

